

کشف قدیمی‌ترین دایناسور زمین

محققان موفق به کشف فسیلی شده‌اند که احتمالاً قدیمی‌ترین دایناسور روی زمین است. موجودی که به اندازه یک سگ شکاری است اما دمی بلند به طول سه متر داشته و حدود 10 میلیون سال پیش از دایناسورهای شناخته شده‌ای مانند دایناسور کوچک و گریز پای اراپتور و هرراساروس روی زمین قدم برمی‌داشته است.

محققان موفق به کشف فسیلی شده‌اند که احتمالاً قدیمی‌ترین دایناسور روی زمین است. موجودی که به اندازه یک سگ شکاری است اما دمی بلند به طول سه متر داشته و حدود 10 میلیون سال پیش از دایناسورهای شناخته شده‌ای مانند دایناسور کوچک و گریز پای اراپتور و هرراساروس روی زمین قدم برمی‌داشته است.

این کشف نشان می‌دهد که اصل و نسب دایناسورها به ده تا 15 میلیون سال قبل‌تر از زمانی برمی‌گردد که فسیل‌های کشف شده قبلی نشان می‌دهد. همچنین منشا ظهور این موجود به اواسط دوران تریاسه و نه اواخر آن برمی‌گردد. طبق اظهار نظر استرلینگ نیسیت، فوق دکترای زیست‌شناسی از دانشگاه واشنگتن حتی اگر این گونه جدید که نیاساساروس پارینگتونی لقب گرفته، قدیمی‌ترین دایناسور روی زمین نباشد، از نزدیک‌ترین خویشاوندان آنها بشمار می‌رود.

150 سال بود که متخصصان باور داشتند باید گونه‌ای از دایناسورها در اواسط دوران تریاسه وجود می‌داشته اما شواهد موجود در این خصوص مبهم بود. برخی دانشمندان به آثار فسیل شده استناد می‌کردند.

محققان اکنون یک استخوان بازو و شش مهره از حیوانی ناشناخته برای کار و مطالعه در اختیار دارند. نتایج مطالعات نشان می‌دهد طول قامت ایستاده این حیوان دو تا سه متر با پهنایی به طول یک متر بوده و وزنی بین 20 تا 60 کیلوگرم داشته است. این استخوان‌های فسیل شده سال 1930 از تانزانیا جمع‌آوری شده بود، اما درست نیست که بگوییم منشا پیدایش این دایناسور تانزانیا بوده است.

در دوران زندگی نیاساساروس پارینگتونی قاره‌های امروزی در سرزمین وسیعی به نام پانگه‌آ (Pangaea) به هم متصل بوده‌است. تانزانیا احتمالاً در قسمت جنوبی پانگه‌آ که شامل آفریقا، آمریکای جنوبی، قطب جنوب و استرالیا بوده، قرار داشته است.

استخوان‌های این حیوان جدید دارای ویژگی‌های مشترکی با دایناسورهای اولیه و خویشاوندان نزدیک آنهاست. بررسی بافت استخوانی حکایت از رشد سریع، که یکی از ویژگی‌های مشترک دایناسورها و خویشاوندان نزدیک آنهاست، دارد.

از روی بافت‌های استخوان می‌توان گفت که نیاساساروس دارای سلول‌های استخوانی و رگ‌های خونی زیادی بوده است. این تعداد از سلول‌های استخوانی و رگ‌ها را فقط در جانورانی که از رشد سریع برخوردارند مانند بعضی پستانداران و پرندگان امروزی می‌توان مشاهده کرد.

بافت‌های استخوان نیاساساروس دقیقاً همان چیزی است که محققان برای جانوری در این بخش از درخت خانوادگی دایناسورها انتظار آن را داشتند.

سرعت رشد نیاساساروس به اندازه دیگر دایناسورهای نخستین بوده اما به اندازه سرعت دایناسورهای نسل پس از آنها نبوده است.

نیاساساروس و سن او صرف نظر از این‌که آیا به طبقه دایناسورها یا خویشاوندان آنها تعلق داشته یا خیر، در بردارنده مفاهیم مهمی است.

منبع: phys.org

مترجم: آتنا حسن‌آبادی